

انتظار بر این
است که تا سال
۲۰۲۸ کشور
چین به قله
جمعیتی خود
دست پیدا کند
که در این سال
نسبت افراد
بالای ۶۵ سال
به ۲۰ درصد
جمعیت خواهد
رسید. جمعیت
متولد دوره
انفجار جمعیت
یعنی سال های
۱۹۶۲ تا ۱۹۷۶
دارند سریع پا به
سن می گذارند
و خطری جدی
کشور را به لحاظ
بازنشستگی و
مراقبت های
بهداشتی
سالخوردگان
تهدید می کند

می کند، اما مردمان عامی پرحاشی پذیرای چنین تصمیمی نیستند. نظام تدبیر این کشور در برنامه چهاردهم بر آن است تا با افزایش های تدریجی سنوات بازنشستگی و برداشتن گام های کوچک در این زمینه، مثلاً اضافه کردن سالانه ۹ ماه تا یک سال به سن بازنشستگی، رویکردی واقع بینانه در پیش بگیرد. یکسان سازی دیگر این برنامه در حوزه تأمین اقلام عمومی برای مناطق روستایی و حومه شهرها است. چین می خواهد تا سال ۲۰۳۵ کشوری کاملاً مدرن شود و پوشش سراسری یکسان نظام تأمین اجتماعی ویژگی مشترک جوامع مدرن امروز است، اما نابرابری رفاهی شدید حال حاضر بین مناطق شهری و روستایی دستیابی به چنین هدفی را غیرممکن کرده است. لذا فعلاً در برنامه چهاردهم اینگونه برنامه ریزی شده که یک «نظام یکپارچه چندلایه» تأمین اجتماعی ایجاد شود تا بر حسب حق بیمه دریافتی، فهرستی انتخابی از مزایا و خدمات ارائه کند. چالش دیگر این هدف برنامه، در عرضه یکسان کالاهای عمومی، ارائه امکانات رفاهی به ساکنین روستایی به شکلی مؤثر است. ادغام روستاها در یکدیگر راهکار مؤثری برای غلبه بر عامل بازدارنده هزینه ها است اما

کند تا بتدریج امکان راه اندازی نظام هماهنگ بازنشستگی فراهم شود. برای پایدار کردن سیستم بازنشستگی در چین، ضروری است که سن بازنشستگی، بویژه برای زنان، افزایش پیدا کند. در حال حاضر سن بازنشستگی کارگران زن و مرد یقه آبی (کارگران ساده و روستایی مهاجر) به ترتیب ۵۰ و ۵۵ سال و سن بازنشستگی کارگران زن و مرد یقه سفید (کارگران صنعتی شهری) به ترتیب ۵۵ و ۶۰ سال است. این اعداد در دهه ۱۹۵۰ که امید به زندگی در این کشور به ندرت بیش از ۶۰ سال بود، تعیین شدند. در حال حاضر امید به زندگی در چین ۷۷ سال است و روند آن به گونه ای است که هر ۳ تا ۴ سال، یک سال بیشتر می شود. انتظار بر این است که تا سال ۲۰۲۸ کشور چین به قله جمعیتی خود دست پیدا کند که در این سال نسبت افراد بالای ۶۵ سال به ۲۰ درصد جمعیت خواهد رسید. جمعیت متولد دوره انفجار جمعیت یعنی سال های ۱۹۶۲ تا ۱۹۷۶ دارند سریع پا به سن می گذارند و خطری جدی کشور را به لحاظ بازنشستگی و مراقبت های بهداشتی سالخوردگان تهدید می کند. افزایش سنوات بازنشستگی تا حد زیادی این چالش را تعدیل